

DOBROGEA JUNIOR

Dobrogea a Dobrogenilor

ABONAMENTE:

Pe un an 40 Lei — Pe 6 luni 20 Lei
Anunțuri și Reclame după invocări

PENTRU PATRIE

Vitejii Dobrogeni

Ești în viață moartă, precum și în moarte viață.

MIRCEA BERBERIANU

Nu știi, dacă oamenii ca anume inelinați sună și apătădini măntoile excepționale și aplaud studenții științelor pozitive, sau îndetinere aceasta le crează cu timpul o mentalitate și o educație sufletească deosebită.

Unul dintre aceștia — indiferent dacă el era rezultatul nașterii ori al ocupării sale — a fost și bunul meu amic Mircea Berberianu.

De o voință rigidă, de o probitățe imaculată, de o delicateță fără nicio neînțeleptă, de o inteligență nebună, de o modestie înăscută, de un sentimentalism sobru, de un devotament clasic, de o cultură aprofundată și de o hotărâre neșovăță, dăruiește viață moartă și așa se întâmplă în București prima fabrică de acid azotic a armatei, care producea zilnic cantități cu mult mai mari decât cele necesare fabricării pulberilor.

La evacuarea Pulberăriei Armatei o urmează la Letea (Bacău) unde fu reînășată la reinstalație ei și apoi la Botoșani unde fusese strămutată din nou Pulberăria.

La Botoșani i se încredințează misiunea Instalației unei noi fabrici de acid azotic a armatei, la Iași, primind și conducerea acestei fabrici odată cu înaintarea la gradul de locotenent.

Ajuns în Iași, instalează într-o lundă, pentru a doua oară Fabrica de acid azotic a Armatei, depinzând acum de Pyrotechnia Armatei.

A fost cerut nominal de guvernul rusește pentru a lucra în fabricile rusești de pulberi dela řotka ca chimist tot pentru instalarea unei asemenea Fabrici de acid azotic și cu toate că condițiunile erau avantajoase a reușit preferând să rămână la dispoziția și în serviciul Armatei Române.

Aici, însă cade răpus de febra typhoïde contractată în timpul și din cauza serviciului, îngrijind pe subalternii săi loviti și ei de aceiasi boală.

Pe urme lui au rămas două jefi: una de 3 și alta de 2 ani.

Moartea pe câmpul muncii pentru patrie a acestui merit și distins fizician al Constanței, nu constituie o pagubă ireparabilă numai pentru Dobrogea noastră, ci și pentru

fără întreagă.

Pe mormântul lui împurpură, de-

pan din depărțire • lacrimă frâ-

nească.

Const. N. Sarry

Cine se bagă în tărâțe....

Serioare deschisă către TUDORACHE T. STAN, primar al comunei Pazarlia

PRATEZ TUDORACHE,

Parcă intrat în pământ, de nu te mai arăți de loc. Doar, numai așa, prin scris, că mai putem sta de vorbă.

Toamna să băta gândul, să-ți trimiți o a doua carte deschisă și să te întreb cum ai privit și cum ai primit stăriile și indemnizații ce ti-am dat, mai deunăzi, când, ca un trăsnet din cer, a căzut o scrisoare din sat dela tine, dela fostul secretar al comunei; o vei găsi întreagă și întocmai în alta parte a gazetei de față.

Au citit o și am răscolit-o; nu mi venea să nu cred ochilor. Nu puteam, nu pot încă să te cred în stare, să săvârșești atâtă bles-temății, Tudorache.

Dar, în cale din urmă, mi-am zis: Nicămaș a care scrie și lavi novățește, nu pare a fi un nebun. Nu poste să lasă fum, fară să fi fost foc. Să-apoi de... fratele Tudorache dacă intră în tărâțe, mân-ge și acu' Alișverișteanu, ori Paul Prostescu, că tot atâta face...

Ti-am spus-o, nu o dăta, fră-țiorare. Nu te înălța cu liberalii, că o să-ți iau. Că ei te lasă, să te spui, că să te săbă la mână.

Te aduc până la pragul pușcării și-apoi, pe de o parte, te tăiu-nesci, iar pe de altă, te joacă cum te place și și fac cu tine toate mendrelle.

Pe că văd, cam alțea te-adu-

seră și pe tine, frate Tudorache.

Const. N. Sarry

SCURTATURI

Dialog științific

Letter Paul Prostescu și Vasile Idiota:

— Auz, mă, Nea-Valea, că-chi guvernul a bătut să pozească minilele dela Guriile Dunării și din Marea Neagră. Hal, să ne zugrăjim și noi la servicii! Bătă, poate prietenii vrăi mădă se astă!

Pe că văd, cam alțea te-adu-

seră și pe tine, frate Tudorache.

Const. N. Sarry

ORGAN NATIONAL DOBROGEAN

MENTINEREA

Cenzurii și a Stării de asediu

în Dobrogea

Declarația Dr. Ion Ministrul Dr. LUPU

La nouă titlu al departamentului interne se intră fără multe formalități. D. Dinescu, secretarul general, face scurtă antecameră și mai placută.

Am putut pune, dar, repede și net, chestiunea:

— Populația din Dobrogea, care a gustat și apreciat înde lung „situațiile excepționale”, dând în tot acest răstimp, chiar în perioada răscoalelor din 1907, dovezi de patriotism cumpănat și de conștiință disciplină suflătoasă și cetățenească, — a primit cu profundă durere și îndreptățită jignire, excluderea ei dela darul pe care nou și democratul ministru de interne le-a făcut Vechiului Regat cu prilejul Anului Nou, suspendând censura și starea de asediu.

Crede d. dr. Lupu că această nouă stare excepțională era necesară peste întreaga Dobrogea?

Dăriști-va ea multă vreme?

Si — cu această ocazie — fie-ne îngăduita și întrebarea, dacă nu e timpul de a se încrede cu calegerea informațiilor numai dela organizație, care turbură de regulă apele, ca să poată pescu în voie?

Cunoști simțimantul meu în această privință, îmi răspunse d. ministru de interne. Dacă fi fost după mine, așa și ridicat stările excepționale în întreaga Românie Mare. Colegiul meu n'a fost totușă însă de această părere. Mentinerea censurii și a stării de asediu mai ales în Dobrogea veche o găsesc și eu totușă de puțin explicabilă.

Sper ca în cel mult două săptămâni să le suspendăm însă și acolo.

Nu știi — adăosă răzănd semnificativ d. dr. Lupu — eu greu scotuș pe unii oameni din... poziții de cucerite.

Rip.

RETEVEIE

Scrieu L.

Neprijănumit și dezafaceratul Costică Alișverișteanu, elian căs. 11 Februarie, urmează să înceapă cenzurile pentru evaluarea pagubelor suferite în timpul răboindii și înăuntru de mai multe că nu va mai putea face parte din acesta compună, în care dacă își păstrează totușă măiestrie, a cerut declararea de pagube de la tribunal spre a o modifica, adăugând următorul capitol:

500.000 lei prejucific morale, pentru participarea în comisia de stabilirea daunelor materiale.

Oare bătă

Insemnări de 3 zi

Două scrisori

Am primit în ultimul timp laile alte scrisori și două din Paris: una de la frate Tudorache, dacă vei să îți sănătatea de povata dată de Măntuitorul păcătosului, care venise să-i ceară împărăția Cerurilor: „Vinde tot și dă sărăciilor!“

Cel dințial îmi descrie căldătoria lui de afaceri în străinătate, unde a făcut tărâțe de peste două milioane lei de mașini — ultima creată în meseria lui dragă și materii prime.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, căci ajutor din altă parte n'am avut niciodată — îmi scrie el în încheiere — să arăt și noi, Dobrogeanii, că putem fi de folos și noi. Prin voință, îscușați și dorul nostru de manecă, însăndăvați și-a dată și-a noastră!

Cel de-al doilea, purul abia surbat din cuiul părintesc, îmi împărățește cum imediat după sosirea lui în etern celate a lumintei, a căutat să întâlnească pe Dobrogeanii lui dragi, că a și dat ochi că prietenul Marinescu, dela Cobadin și că e pe urmă d-ru Mihail, din Constanța.

Două scrisori de cenzură deosebită: una, agresivă, negaforoasă, altă, diafană, juventă, și totușă ambele exalând același parfum: parfumul Dobrogei!

CE-SAR.

Director: CONSTANTIN N. SARRY

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCHUREȘTI — STR. PATRASCU-VODĂ, Nr. 4
Manuscrisurile nu se înapoiază

Literare

DIN CAPTIVITATE

Serisori pentru mai târziu

COPILULUI NEU

Cu mâna necercată încă a candidatul de școală. Mi-ai săgrăbișește opt cuvinte pe un petec lunguș de coadă. E cea dințială a ta scrisoare, menită merge hat-departe. Si degejelele-ji plăpânde cum fură duse, le vad parci. De mâna sigură a mamei ce-acelaș simțimant încearcă.

Aceace numim cu toții, de regulă, o: *Intâmplare*. Aceace noi circumscrivem în termenul: *Imprejurare*. N'ai încă d'unde să, copile — dar vei avea și când și uude, să te convingi adeu în viață ce-adânci. Învățărișoare-ascunde Norocul însuși, dragul tau, Norocul plămidit de-Ursita — Cum cred bâtrâni — și el este o *Imprejurare*... fericiu. Dar dacă omul, prin natură, nu poate occhi *Intâmplarea*, și dacă, prin obișnuință, el suferă *Imprejurarea*. Nu mai puțin dator e însă ca, renegând puțin eresul, Sa cante și unei și-altele să le-adâncească înțeleșul!

Așa dar *Intâmplarea* astă, ori ză-i cum vei voi mai bine, că prima ta scrisoare, dragă, în îndreptățire mine. Si-i scrișă că cum este scrisă, în toate literele sale, Sub mâna călăuzitoare și inspiraționă mamei tale, — Această simplă *Intâmplare*, când vei putea cândva să judeci. În zău când pași-vel pragul etajii anilor zigi pudici, Sa cauți să te refii, copile, să și-o încrezi pe handa minșii, Ca să nu uiți că de aproape și-a fost dintr-un *Început* părții! Sa și, drăguță, că nu este mai deosebit și mai aproape. Nici Cerul de Dumnezei și nici Pamântul dă lui Apa!

Așa dar *Intâmplarea* astă, ori ză-i cum vei voi mai bine, că prima ta scrisoare, dragă, în îndreptățire mine. Si-i scrișă că cum este scrisă, în toate literele sale, Sub mâna călăuzitoare și inspiraționă mamei tale, — Această simplă *Intâmplare*, când vei putea cândva să judeci. În zău când pași-vel pragul etajii anilor zigi pudici, Sa cauți să te refii, copile, să și-o încrezi pe handa minșii, Ca să nu uiți că de aproape și-a fost dintr-un *Început* părții! Sa și, drăguță, că nu este mai deosebit și mai aproape. Nici Cerul de Dumnezei și nici Pamântul dă lui Apa!

Așa să ne privești tot timpul, să nu ne deparți o clipă, să simți într-ună mână tatii și-mamei tainice aripă, să ne socotă ca dol teovărăi cinsti și credință și bună. Cari cultivăm flori și și noștri ca să-și asigurăm cununii. Sa ne iubești ca și pe fine și-o teamă tu de noi să ai: Atâtă că vei fi nevrâstrnic, să nu pierzi, să simi în trai!

Intâia ta scrisoare, dragă, acela în exil primita, Ieroglifică ca slovă, naivă și nedesișită,

Ce n'ar să descrifări-o nimenei în trăsături și în cuprins, — Purcescă însă dela tine, ca dela propriul meu ins,

Am înțeles-o pedeantregul, în simplă, scurtele-i cuvinte

Si am simțit-o pe tacute, așa cum simte un părinte...

Imi scrii că, să dorești, copile; că să dorești mereu,

O cred și-o cred cu prisosință, fiindcă — te dorești și eu!

Si să iubești, imi scrii tu încă... Că astea-s literale toate,

Că să iubești, o său și pe-asta, fiindcă — altfel nu se poset!

De căt, mai mult de căt aceste firești dar scumpe simțimante, Scriindu-mă prima ta scrisoare tu vrăji a-mi pună d'inalte

Cu totul altceva — șiu bine — o și mai mare bucurie:

Atăi vrăji ca să-mi arăti, anume, căcum ai prins ceti și scrie.

Si nu atât ca să-mă bucuri în ocasionalul doliu,

Că căi vei fi nevrâstrnic, să ne pierzi, să simi în trai.

Orgoliul, copile dragă! Acest lăuntric și mic verme,

Ce se desvoltă ca un abur în miei sufleturilor temne

Si care în fatală viață, cu sgemot ori hpsit de larva,

Comite binele sau răul, cu-același scop, cu-aceeași armă...

Să te deprinzi de mic, bătete, să vezi într-însul un dușman,

Chiar când te îmbile el la bine, chiar căd te 'ndemnă la bătă

Fiindcă simțimantul astă, în voia lui iudea bătă,

Nu vrea, nu găsește, nu cunoaptește dreptă și egală.

Si ceeace nu-ji place pie, ni face altuia cu săire.

E-o maximă ce vel găs-o în prima carte de cete..

In viață, cu acest profitivic tu vei avea, sănii și de luptă.

Ti-o spună tatăl

